

8STE JAARGANG, NR. 131
25 JANUARI 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 BOEKEN

7 PLATEN

Mirjam van Dam, Bo van de Graaf,
 Nikolaj Hess, Absolute Ensemble,
 EW's QXTD, Ivo Perelman e.a.

11 CONCERTEN

Jasper Blom, BGG-Trio, Fay Lovski/
 Eric Vloeimans Gatecrash en Tutu
 Revisited met Marcus Miller.

15 OVERIGE ARTIKELEN

pg 15: Lex Lammen

pg 17: IM Pierre Wijn Nobel

pg 18: Rotterdamse concerttips

JAZZFLITS 132

staat 8 februari op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**ANTON GOUDSMIT KRIJGT
 BOY EDGAR PRIJS 2010**

De VPRO/Boy Edgar Prijs 2010 is toegekend aan gitarist/componist/bandleider Anton Goudsmit. Hij krijgt de prijs, de belangrijkste in Nederland op het terrein van de jazz en geïmproviseerde muziek, op maandag 26 april in het Bimhuis te Amsterdam.

Volgens de jury is de muziek van Anton Goudsmit 'aanstekelijk, humorvol en altijd onvoorspelbaar van karakter'. "Hij is een musicus die in de meest uiteenlopende muzikale situaties creatieve bijdragen levert en tegelijkertijd zichzelf blijft: herkenbaar, energiek en inventief." De gitarist voelt precies aan "waar het in de jazz & improvisatiemuziek over gaat (of zou moeten gaan), namelijk SAMEN spelen, waarbij samenspel en inventiviteit tussen groepsleden belangrijker zijn dan het spel van een solist", aldus de jury.

In de VPRO/Boy Edgar Prijs-jury zaten dit jaar Frank van Berkel (programmeur Jazz International Rotterdam), Simon Korteweg (jazzcriticus), Joop Mutsaers (programmeur Jazz in Arnhem), Ton Ouwehand (recensent voor onder meer Tubantia en Jazzism) en Vera Vingerhoeds (programmamaker VPRO-radio). Anton Goudsmit krijgt een platië van Jan Wolkers en een geldbedrag van 12.500 euro.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

**NIEUW GENTS FESTIVAL JAZZ & SOUNDS BIEDT
 STAALKAART VAN ACTUELE MUZIEK**

Onder de naam Jazz & Sounds ziet in Gent van 22 tot en met 28 maart een nieuw muziekfestival het licht. In de programmering is ruim baan gegeven aan actuele muziek. [...vervolg linkerkolom pagina 2](#)

CONCERTVERSLAG

**SAXOFONIST WILL VINSON ZIET ZIJN BASSIST
 OP ROTTERDAMS PODIUM VOOR HET EERST**

De Europese tournee van de Engelse saxofonist Will Vinson en de Noorse gitarist Lage Lund ging 9 januari van start in Lantaan/ Venster in Rotterdam. Met horten en stoten, want Vinson was niet op tijd. Het kwartet, met Jochen Rueckert op drums en invaller Sean Fasciani op bas, begon het optreden daarom als trio. Toen Vinson arriveerde moest hij zich op het podium eerst nog even voorstellen aan zijn bassist (zie foto). Beiden hadden elkaar niet eerder ontmoet.

Zowel Lund als Vinson wonen en werken in New York. Lage Lund maakte recentelijk het album 'Early Songs' en Will Vinson de plaat 'Promises'. Na die arbeid bundelden ze hun krachten in hun nieuwe kwartet.

(Foto: Joke Schot)

NIEUWS

VERVOLG VAN PAGINA 1

Sophie Allour. (Foto: pr Jazz & Sounds)

JAZZ & SOUNDS FESTIVAL

"Er worden bruggen geslagen tussen jazz, hedendaagse muziek, klassiek, alternatieve rock, elektronische muziek, geïmproviseerde muziek en niet westerse muziek", aldus de organisatie. "Het festival biedt geen lineair verloop van concerten maar een organisch geheel per dag waarbij verschillende concerten en voorstellingen kunnen samenvallen. Bezoekers zullen keuzes moeten maken in het programma of zich laten leiden en verrassen door het moment."

Bijzondere projecten tijdens het eerste festival zijn 'Impressions of a Blue Kind', met studenten van de conservatoria van Gent, Tilburg en Maastricht, een optreden van het Ben Sluijs Trio met Jules Deelder en Remco Campert, en een speciale 'creatie' van Sophie Allour (sax), Jozef Dumoulin (p) en Dré Pallemmaerts (dr). Verder treedt bassist Miroslav Vitous op met zijn 'Remembering Weather Report' en zullen studenten van het Conservatorium Gent hun project rond John Cage's Songbooks presenteren. Het evenement voltrekt zich in Kunsten-centrum Vooruit, het De Bijloke Muziek-centrum en het Gentse Conservatorium. Jazz & Sounds is een initiatief van deze podia, het Gent Jazz Festival en de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. (<http://www.jazzandsounds.com>)

PLATEN

ROTTERDAMSE PLATENZAAK IT-RECORDS GOOIT BIJLTJE ER BIJ NEER

De Rotterdamse platenzaak It-records houdt eind januari op te bestaan. De zaak, met de grootste collectie jazz in het Rijnmondgebied, kan het bedrijfseconomisch niet meer bolwerken.

Tegen het downloaden van muziek is niet meer op te boksen, zo meldt de website van It-records. Klanten geven steeds minder uit aan cd's. De platenzaak heeft 25 jaar bestaan en kon niet alleen bogen op een uitgebreid aanbod van jazz en world, maar had ook de nodige muziekkennis in huis. De medewerkers adviseerden over het programma van het North Sea Jazz Festival, waar It-records ook cd's verkocht, en waren betrokken bij de samenstelling van de jaarlijkse promotie-cd 'Aangenaam Jazz'. In een artikel in JazzFlits 117 van 27 april 2009 zong onze medewerker Peter J. Korten zijn lof over de zaak. Toen leek er nog geen vuiltje aan de lucht te zijn. It-records houdt tot 31 januari opheffingsuitverkoop. De zaak is te vinden in de Selexyz Donner op de Rotterdamse Lijnbaan.

PODIA

NIEUW JAZZPODIUM IN UTRECHT

De stad Utrecht heeft vanaf 7 februari een nieuw jazzpodium. Het is gesitueerd in Restaurant Wilhelminapark. De komende maanden betreedt elke zondagmiddag om 15.00 uur een jazzformatie het toneel.

Het nieuwe jazzpodium is een initiatief van drie Utrechtse organisatoren: Cyriel Pluimakers, Ton van Leeuwen en Peter Smids. Jon Siermans, eigenaar van het restaurant, was meteen te porren voor het idee. Hem was al eerder gesuggereerd om iets aan cultuur te doen in zijn in 2002 geheel gerestaureerde etablissement: "Eigenlijk is de onlangs overleden Martin Brill initiator hiervoor geweest, want hij kwam vaak bij mij langs en vond dat ik het restaurant ook een functie moest geven op cultureel gebied. Volgens Martin Brill was de locatie geknipt voor jazzconcerten. En nu is het moment eindelijk daar!"

De concerten vinden plaats onder de vlag van de nieuwe Stichting Jazz in het Park. De initiatiefnemers willen met de concertreeks in de lacune voorzien die is ontstaan door het vervallen van de eigen jazzprogramming van Muziekcentrum Vredenburg. De concertreeks Jazz in het Park gaat 7 februari van start tijdens de Culturele Zondag Jazz Enz. Saxofonist Ben van Gelder zal dan een concert geven met als thema 'Bebop Business'. Journalist Bert Vuijsje zal daarbij aanwezig zijn om iets over dit thema te vertellen. Voor de komende maanden staan zangeres Fay Claassen, de formatie Bye-Ya! en het trio van pianist Peter Beets met gitarist Joe Cohn op het programma. (<http://www.jazzinhetpark.nl>)

NIEUWS

Hoornse jazzconcerten van zaterdag- naar zondagavond

Om meer publiek te trekken zijn de concerten van de Hoornse jazzclub Jazz Affairs voortaan op zondagavond. Het eerste concert op zondag, met het BBG Trio, vond 10 januari plaats op de vaste locatie Het Huis Verloren. In totaal staan er voor dit jaar twintig concerten op de rol, variërend van bekende namen, onder wie trompettist Eric Vloeimans, saxofonist Jasper Blom en The Ploctones, tot jong talent van het conservatorium. Jazz Affairs is al sinds 1988 actief in West Friesland. Tot nu toe waren de jazzconcerten op zaterdagavond.

Oprichter Ronnie Scott's overleden

De Britse saxofonist Pete King is 20 december 2009 op 80-jarige leeftijd overleden. Samen met Ronnie Scott startte King in 1959 de wereldberoemde Londense jazzclub Ronnie Scott's. Pete King was jarenlang de drijvende kracht achter de club en wist grote sterren als saxofonist Sonny Rollins, trompettist Dizzy Gillespie, saxofonist Stan Getz, zangeres Ella Fitzgerald, pianist Bill Evans en bassist Charles Mingus tot een optreden in de club te verleiden. In 2005 deed hij de jazzclub over aan theaterproducente Sally Greene. King leed aan de ziekte van Alzheimer en had last van doofheid.

Standbeeld voor Django Reinhardt

Als het aan de inwoners van Samois-sur-Seine ligt, komt er een standbeeld van gitarist Django Reinhardt in hun woonplaats te staan. Het is de bedoeling dat het beeld eind juni tijdens de 30ste editie van het prestigieuze Festival Django Reinhardt Samois-sur-Seine wordt onthuld. Django Reinhardt bracht zijn laatste levensjaren in Samois-sur-Seine door. Dit jaar is het honderd jaar geleden dat hij in België werd geboren.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PRIJZEN

HOGE BRITSE ONDERSCHIEDING VOOR PIANISTE MARIAN MCPARTLAND

De pianiste Marian McPartland (91) is door de Britse koningin benoemd tot 'Officer of the Order of the British Empire'. McPartland is al dertig jaar presentatrice van het Amerikaanse radioprogramma 'Piano Jazz', waarin ze wekelijks met een jazzmusicus van naam praat en musiceert.

McPartland werd in 1918 als Marian Turner in het Engelse Windsor geboren. Vlak na WO II vestigde zij zich met haar man in de VS. Daar maakte ze tientallen platen, onder meer voor Concord. De pianiste/radiopresentatrice krijgt de onderscheiding voor de wijze waarop ze de jazz promoot. "I am thrilled and proud to have received this great honor bestowed on me by Queen Elizabeth", zegt McPartland in een reactie. "I am truly grateful." De Britse koninklijke onderscheidingen worden jaarlijks op nieuwjaarsdag bekendgemaakt.

PERSONALIA

DRUMMER ED THIGPEN OVERLEDEN

De Amerikaanse drummer Ed Thigpen is 13 januari op 79-jarige leeftijd overleden in Kopenhagen. Samen met bassist Ray Brown was hij van 1959 tot 1965 lid van het trio van pianist Oscar Peterson.

Als begeleider van Peterson is Thigpen onder meer te horen op de albums 'Night Train' en 'Canadian Suite'. Zijn eerste professionele klus had Ed Thigpen begin jaren vijftig in het orkest van Cootie Williams. Daarna volgden engagements met onder anderen bassist Oscar Pettiford, saxofonist Paul Quinichette, pianist Lennie Tristano, saxofonist Johnny Hodges en de pianisten Bud Powell en Billy Taylor.

Van 1967 tot 1972 toerde Thigpen met zangeres Ella Fitzgerald. Begin jaren zeventig koos de drummer zijn domicilie in Denemarken. Daar begeleidde hij tal van Amerikaanse jazzmusici die in Europa op tournee waren. In 2009 werd een documentaire over hem gemaakt: 'Ed Thigpen: Master of Time, Rhythm and Taste' (<http://www.youtube.com/watch?v=QoV5zm9027k>).

Thigpen leed aan de ziekte van Parkinson. Hij was twee weken voor zijn dood in het ziekenhuis opgenomen met zwakke longen en een zwak hart.

OVERIG

MEZZO START NIEUW KANAAL MET JAZZ EN KLASSIEKE MUZIEK

Mezzo, de televisiezender voor klassieke muziek en jazz, begint in maart een nieuw kanaal onder de naam Mezzo HD. Op Mezzo HD komen op elk moment van de dag programma's over klassieke muziek en jazz in HD-formaat.

Op Mezzo HD zullen iedere maand vier opera's, zes klassieke concerten, twee balletuitvoeringen en vier jazzconcerten te zien zijn. Het nieuwe station biedt 250 uur aan premières en tien grote live-uitzendingen per jaar.

Mezzo is de enige omroep die helemaal in het teken staat van klassieke muziek en jazz. De zender is analoog of digitaal beschikbaar via praktisch alle kabelexploitanten. Mezzo is gestart in 1996 en zendt 24 uur per dag uit voor zestien miljoen abonnees in 39 landen.

NIEUWS

Jasper Somsen betoont eer aan Enrico Pieranunzi

Een eerbetoon aan de muziek van pianist Enrico Pieranunzi. Dat wordt de nieuwe cd van bassist Jasper Somsen. De cd 'Dreams, Thoughts & Poetry' bevat zeven composities van de Italiaan, een van zijn landgenoot Ennio Morricone en een van Somsen zelf. Het album is in oktober 2009 opgenomen met Bert Lochs (tp), Florian Zenker (gt), Jeroen van Vliet (p) en Pieter Bast (dr). Naar verwachting ligt de plaat medio mei in de winkel.

Bert Joris maakt weer plaat met BJO

Het heeft zeven jaar geduurd, maar inmiddels heeft trompettist Bert Joris voldoende materiaal geschreven om weer een album met het Brussels Jazz Orchestra (BJO) op te nemen. Solist en orkest geven twee live-concerten in een Brusselse studio. De beste stukken daaruit komen op een cd die van de zomer bij het W.E.R.F.-label zal verschijnen. Op dat label verscheen in 2002 ook 'The Music of Bert Joris', zijn vorige veelgeprezen album met het BJO.

Parijse Miles Davis-tentoonstelling erg succesvol

Zo'n 75.000 bezoekers hebben in de Parijse Cité de la Musique de tentoonstelling over Miles Davis bezocht. De belangstelling overtrof die voor eerdere exposities over Jimi Hendrix, Pink Floyd en John Lennon. Om aan de grote vraag tegemoet te komen was 'We Want Miles' op de laatste drie dagen tot middernacht te bezoeken. De tentoonstelling bood een kijkje in het leven van Miles Davis en liep van 16 oktober 2009 tot en met 17 januari 2010. Bekijk een filmpje over 'We Want Miles' (**klik hier**):

<http://www.youtube.com/watch?v=h9PeXwDf9wQ>

OVERIG VERVOLG

Bernard Berkhout's Swing Orchestra met zangeres Léah Kline tijdens een optreden op 13 december 2009 in Zaandam. (Foto: Henk de Boer)

BERNHARD BERKHOUT'S SWING ORCHESTRA STEEDS POPULAIRDER

Met zijn Swing Orchestra is klarinettist Bernard Berkhout bezig aan een wereldwijde opmars. Het orkest speelt de jaren dertig-muziek van Benny Goodman en die blijkt zo'n 75 jaar na dato ineens weer aanstekelijk te werken. Volgens leider Berkhout is het succes onder meer te danken aan de crisis. Zijn muziek voorziet in de behoefte aan een nieuw geluid.

Berkhout ziet duidelijke overeenkomsten tussen het huidige tijdsgewricht en het swing-tijdperk. "Het was toen echt crisis: mensen hadden die muziek nodig om eruit te springen, te dansen en plezier te hebben met elkaar. Het was een nieuw, positief geluid. Die behoefte is herkenbaar in deze tijd. (-) Dat gevoel leeft wereldwijd", aldus de orkestleider eind 2009 in Eigenzinnig, het blad van de Kamer van Koophandel. Bernhard Berkhout heeft het gevoel dat de belangstelling niet van tijdelijke aard is. Het zou hem niet verbazen als popmuziek op een gegeven moment 'uit' en verouderd is. "En dat we dan weer teruggaan naar meer jazzachtige muziek met bijbehorende dans." Die dans is de Lindy-hop. De inmiddels talrijke beoefenaars van deze voorloper van de rock-'n-roll zijn trouwe bezoekers van de concerten van Bernard Berkhout's Swing Orchestra. Niet alleen in Nederland, maar wereldwijd. Berkhout en zijn orkestleden zijn graag geziene gasten tijdens dansfestijnen. Ook dat verklaart voor een deel het succes.

Om de grote vlucht die het orkest heeft genomen in goede banen te leiden, is een bedrijfsmatige aanpak nodig, zegt Berkhout. Het orkest telt veertien musici en voor iedere speler, om maar eens wat te noemen, moet er een vervanger zijn. Al met al een heel georganiseerd. Hulp krijgt het Swing Orchestra daarbij van Marcel van den Berg, directeur van de Leidse vestiging van Meeùs. Hij sponsort de musici, maar staat ze ook met raad en daad terzijde. "Met mijn marketingervaring heb ik de band goed advies kunnen geven over communicatie en een meer gestructureerde aanpak." Die aanpak resulteerde bijvoorbeeld in de oprichting van een stichting ter behoud en ter stimulering van de swingmuziek. Wat Bernard Berkhout betreft gaat die nooit verloren: "Deze muziek spelen is mijn missie."

JAZZ OP PAPIER

HERBIE NICHOLS, EEN INGESNOERD LEVEN

Mark Miller.

Herbie Nichols : a jazzist's life.

Toronto : Mercury, 2009.

224 pag. : ill.

ISBN 978-1-55128-146-9 pbk.

Prijs 18,40 euro.

Een buitenbeentje, dat was Herbie Nichols. Als dat al niet uit zijn muziek blijkt, dan wel uit zijn biografie. Geboren in New York, 3 januari 1919, uit ouders die kort tevoren uit Trinidad waren verhuisd, in een buurt waar West-Indiërs door Afro-Amerikanen als buitenlanders werden beschouwd. Herbie zat vaak in bibliotheken te neuzen en als kind van de Harlem Renaissance strekte zijn belangstelling zich uit over een breed cultureel gebied. Hij maakte notities over zijn eigen doen en laten, schreef gedichten en publiceerde overdenkingen in plaatselijke bladen. Hij dweept daarin met grote namen uit de wereld van de architectuur, beeldende kunst, literatuur en klassieke muziek. Een academische opleiding noch conservatorium was voor hem weggelegd en zijn gekozen richting als jazzpianist was eigenlijk tweede keus. De pianostijl stond nog hevig in de traditie van de 'stride' en zo zette hij zijn eerste 'schreden' in bandjes met een dixielandachtige signatuur. Maar net als Hines, Tatum en Wilson keek hij verder en zo schreef hij de ene compositie na de andere in een heel eigen idioom. In die zin wordt Nichols nogal eens vergeleken met Thelonious Monk. In zijn pas verschenen biografie formuleert Mark Miller de relatie tot Monk als volgt: "Een van de grillen in de geschiedenis van de jazz was dat Nichols het als eerste waagde uitgerekend diegene te becommentariëren naar wie altijd verwezen werd als het om zijn eigen werk ging. Door te suggereren dat hij zijn stijl van Monk had afgekeken werd aan diens prestaties afbreuk gedaan, terwijl juist hij en Monk beiden het pad volgden van Ellington, en hun onderlinge verwantschap eerder een zaak was van parallele ontwikkeling dan van opeenvolgende."

Nadat hij Alfred Lion van Blue Note tien jaar lang aan de kop had gezeurd om zijn composities eens vast te leggen, kreeg Nichols in 1955 en 1956 zijn kans. Wat Nichols in zijn verdere leven – hij stierf in 1963 aan leukemie – in bars en in de opnamestudio nog presteerde, valt, behoudens misschien een lp voor Bethlehem, in het niet bij zijn oeuvre voor Blue Note en dat is dan ook de toetssteen voor Nichols' betekenis voor de muziek. Onwerelds aandoende melodische lijntjes zijn het, die desondanks door je hoofd kunnen blijven spoken. Nichols omspeelde ze in flarden, bracht versieringen aan, krabbelde terug, veranderde de ritmiek, kortom: fragmentatie.

Zijn nagelaten werk is vooral beschreven bij heruitgaven, onder anderen door Roswell Rudd op de set van Mosaic. In de Amerikaanse muziekers wijdde A.B. Spellman een artikel aan hem in het blad Jazz (okt. 1964), drie jaar later gevolgd door een profiel in Four Lives in the Bebop Business. Maar het waren de Europese tijdschriften, van Zweden tot Italië, die zijn werk in ere hielden. Nederland liep voorop met een degelijk stuk van Martin Schouten in Jazzwereld (maart 1968). In Oor (10 sept. 1975) deed Rudy Koopmans er nog een schepje bovenop en constateerde: "Men moet inderdaad van goed hout gesneden zijn om iets zinnigs over de muziek van Nichols te kunnen zeggen."

Ook vele musici hebben zich daarna op de muziek geworpen, en hier valt de eer te beurt aan Mischa Mengelberg, die begin jaren tachtig een tiental stukken van Nichols op de plaat zette. Er zouden er nog tientallen volgen. Miller noemt ze allemaal, in detail, samen met Nichols' eigen discografie. Het boek, qua uiterlijk sober uitgevoerd, is een sympathieke en waardevolle bijdrage tot het werk van een ondergewaardeerd musicus, die in zijn somberste dagen de verzuchting moet hebben geslaakt: "Music is a curse." **Jan. J. Mulder**

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

SWINGEND RECEPTENBOEK VAN HIDALGO

**Han Hidalgo.
Jazzcookin'.**

Uitgeverij Terra, 2009.

112 pag. : ill.

ISBN 978-90-8989-045-0 geb.

Prijs: 19,95 euro.

Lezers van het blad Jazzfreak kennen hem waarschijnlijk nog wel, en anders wel de kijkers naar het tv-programma van Hans Mantel: kok en jazzliefhebber Han Hidalgo. Al jaren probeert hij ons te overtuigen van de innige band tussen jazz en eten. En inderdaad, wie turft kan een flink aantal jazztitels met voedselverwijzingen noteren. En er waren ook zeker beroemde smulpapen onder de jazzmuzikanten, zoals Duke Ellington (ruim twintig composities, zoals 'Sauce for the Goose', 'Sponge Cake and Spinach' en 'West Indian Pancake'), Louis Jordan ('Beans and Cornbread', 'T-Bone Blues') en Dizzy Gillespie ('Salt Peanuts', 'Pickin' the Cabbage').

Met 'Jazzcookin' heeft Hidalgo nu zijn favoriete recepten gebundeld in een fraai uitgegeven boek, verpakt in een goudkleurige box die doet vermoeden dat er cd's inzitten. En dat is nog waar ook, want de binnenkant bevat een speciaal door Talking Cows volgespeeld plaatje met eetmuziek. Van een verrassende 'Scrapple from the Apple' (dat wordt gespeeld als een soort medium-tempo Rollins-stuk) via een op het koeienlijf geschreven 'Stuffy Turkey' (Monk) tot die West-Indische pannenkoek van Ellington. Het is een aparte toevoeging aan hun discografie, vooral omdat ze anders nooit op het idee zouden zijn gekomen om 'Tangerine' of Al Cohns 'Tasty Pudding' te spelen, en dat doen ze op een erg plezierige, humoristische manier.

Hidalgo biedt ons een compleet menu, van de cocktails vooraf tot en met de toetjes (zoals de liedjes van Parker en Cohn op de cd). De kok voorziet elke titel van z'n recepten van een korte karakterisering van de muziek en uitvoerenden. Door de veelal Engelstalige titels komt Hidalgo regelmatig uit op recepten die doen denken aan de keuken van Louisiana, zoals 'Red Snapper, Red Onion Blues, Spanish Rice' of 'Rib Roast, Apple Honey, Chili Pepper'. Maar er is natuurlijk ook die West Indian Pancake, waar de Stuffy Turkey in is verwerkt, of een lekkere saté van Salt Peanuts gemaakt.

Behalve de 'Cow's Samba' van Talking Cows (een soort runderstooftpot) vinden we nog één Nederlandse bijdrage aan de receptuur. In een door Blue Caraçao gekleurde cocktail treffen we een scheutje 'Rum Reggae' aan, een compositie van JC Tans, in 1981 door Hans Dulfer en de Perikels voor het eerst op de plaat gezet.

De conclusie: een gevarieerd kookboek, met eigenwijze recepten, die ook voor minder door de wol geverfde koks goed te maken zijn, en die er vast nooit zo mooi uit gaan zien als de fraai gefotografeerde creaties van Hidalgo zelf. Met de cd van Talking Cows erbij (wat natuurlijk een veel leuker idee is dan een compilatie van een paar van de originele stukken) is dit een fijne hebbedingetje, of een leuk cadeau. Jammer dat Sinterklaas en de Kerstman alweer lang het land uit zijn.

Herman te Loo

Wilt u een kosteloos abonnement op JazzFlits?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com (klik hier) met als onderwerp 'abonnement'. U krijgt JazzFlits dan twintig keer per jaar in uw elektronische postbus.

CD-RECENSIES

MIRJAM VAN DAM

ELLA

Maxanter Records

(<http://www.mirjamvandam.nl/>)

Bekijk Mirjam van Dam; klik hier:

<http://www.mirjamvandam.nl/kijken03.html>

Ze was pas twaalf toen ze in de ban raakte van Ella Fitzgerald. Op haar dertiende zong de Amsterdamse Mirjam van Dam (1970) met de platen van de Amerikaanse grootheid mee. En nu ligt er de cd 'ELLA', waarop Van Dam achttien Ella-tracks vertolkt. Altijd link, tributes. Onwillekeurig ga je vergelijken. Gelukkig doet Mirjam geen poging tot imitatie. Met haar glasheldere en wendbare stem heeft ze zich op het ijzeren repertoire gestort als betrof het fonkelnieuwe composities.

"Fris en fruitig gearrangeerd komen de onverslijtbare melodieën voorbij. Het intriëste 'Solitude' is in de uitvoering van Mirjam van Dam een pracht."

Dit album had voor hetzelfde geld in de jaren veertig opgenomen kunnen zijn. Qua benadering en sfeer dan, want 'ELLA' klinkt allesbehalve belegen. Van Dam laat zich begeleiden door een trio met Berend van den Berg op piano, Joost Kesselaar op slagwerk en Niels Tausk op bas, flügelhorn en trompet. Tausk neemt enkele vocalen voor zijn rekening. Zijn bijdragen geven de cd extra pit. Aardig is verder dat Mirjam aan elk nummer een facet uit Ella's uitzonderlijke leven plakt. Ze legt verbanden met gesproken teksten, afkomstig uit de mond van beroemdheden en schetst zo het veelbewogen bestaan van Fitzgerald. De kern van 'ELLA' vormt, ook in Van Dams theaterprogramma, de heerlijke muziek.

Fris en fruitig gearrangeerd komen de onverslijtbare melodieën van 'Oh lady be good' (twee maal zelfs), 'The lady is a tramp', 'Round midnight', 'Cheek to cheek', 'How high the moon' en 'On the sunny side of the street' voorbij. Weinig somberheid dus. Hoewel, het intriëste 'Solitude' is in de uitvoering van Van Dam een pracht.

Hans Invernizzi

Dat Bo van de Graaf iets met film heeft, wisten we al lang. Hij heeft filmmuziek bewerkt voor zijn groep I Compani (Nino Rota, Gato Barbieri) en muziek bij films geschreven (onlangs nog in het project 'Circusism'), maar dit procedé hadden we nog niet gehad: muziek bij imaginaire films. Het is het uitvloeisel van het kunstproject Nijmegen Visueel. Van de Graaf zette zich achter de synthesizers en samplers, en componeerde en speelde filmmuziekjes die hilarische titels dragen als 'Silence of the Lamps', 'Koyaanisquatsch' en 'Et Depardieu Créa la Femme'. Van de Graaf kan als geen ander de juiste muzikanten uitkiezen, en dat deed hij ook voor de cd 'Sold Out!' vaardig. Hermine Deurloo (chromatische mondharmonica) speelt met verve de rol van Toots Thielemans in 'From Amsterdam with Love' (met een vette knipoog naar Rogier van Otterloo's 'Turks Fruit'). Jeroen Doomernik zet zijn trompet heel atmosferisch in 'Ascenseur pour un Escargot'. Toch is 'Sold Out!' wat onbevredigend, want behalve de gasten (die slechts op een aantal nummers ingezet worden) zijn er toch te weinig muzikanten van vlees en bloed te horen, waardoor de composities van Van de Graaf minder ziel krijgen dan we van hem gewend zijn. En waar de keyboards in Van de Graafs vorige solo-cd, 'Ticket' (over de New Yorkse metro), heel effectief waren, gaan ze hier op den duur wat vervelen, ondanks de goede melodieën, en aanstekelijke muzikale humor.

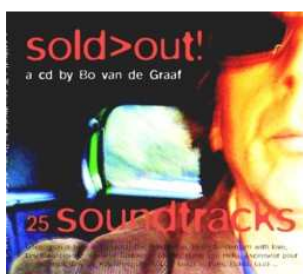
Herman te Loo

BO VAN DE GRAAF

Sold Out!

ic disc

(<http://www.bovandegraaf.nl>)

Beluister deze cd; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=dmEpFHYVH3E>

RABIH ABOU-KHALIL**Selection****Enja****VERVOLG CD-RECENSIES**

De Libanese ud-speler Rabih Abou-Khalil maakt al ruim twintig jaar avontuurlijke smeltkroesmuziek. Reden voor zijn label Enja om een mooie Best Of-plaat samen te stellen met als titel 'Selection'. In twaalf nummers (en een dikke 74 minuten lang) horen we een imposante carrière langskomen. Van het nog zeer Arabische 'Roots and Sprouts' uit 1990 tot het Portugese 'em Português' uit 2007. Abou-Khalil omringt zich telkens weer met andere musici, die soms uit de jazz, soms uit de klassieke wereld of soms uit de traditionele muziek van allerhande culturen komen. Als ze maar bereid zijn om hun geest te openen voor de wonderbaarlijke melodieën, ritmen en structuren van zijn muziek, en er hun eigen steentje aan bij te dragen. Zo horen we altsaxofonist Charlie Mariano en trompettist Kenny Wheeler met hem sparren op 'The Sultan's Picnic' (1994), het Balanescu String Quartet op 'Arabian Waltz' (1996). En de Corsicaanse zanger Gavino Murgia ('Morton's Foot' uit 2003) bereikt diepten in zijn stem waar een echoput jaloers op zou zijn. En alle muziek wordt gedrenkt in dezelfde flexibiliteit, speelsheid en humor, die soms ook uit de titels spreekt. Wat dacht u van 'The Lewinsky March' (met dank aan Bill Clinton) – overigens het meest jazzachtige stuk op de cd. Wie Abou-Khalil nog niet kent, heeft aan dit album een uitstekend introductie, die ook nog eens zacht is geprijsd. En wie eenmaal Abou-Khalil's versie van 'Caravan' heeft gehoord, zal het origineel voor altijd met andere oren beluisteren.

Herman te Loo

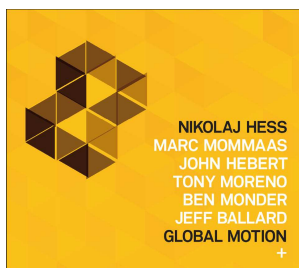
Wie de groep Global Motion koppelt aan saxofonist Marc Mommaas heeft maar gedeeltelijk gelijk. Want ook pianist Nikolaj Hess mag zich soms leider van dit kwartet noemen. De Deen woont zowel in New York als in Denemarken.

Op 'Global Motion +', verschenen bij het Deense label Stunt Records, staat Hess vooraan. Bassist John Hebert en slagwerker Tony Moreno maken het kwartet Global Motion vol. De '+' slaat op de twee gastspelers: gitarist Ben Monder en percussionist Jeff Ballard. Nikolaj Hess heeft alle stukken voor zijn nieuwe album geschreven.

"De muziek is abstract en intellectueel. De emotie is zoveel mogelijk uitgebannen. De heren lijken in eerste instantie uit te zijn op schoonheid."

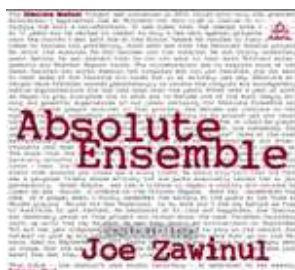
De muziek is abstract en intellectueel. De emotie is zoveel mogelijk uitgebannen. De heren lijken in eerste instantie uit te zijn op schoonheid. In het openingsnummer 'African Trees' geeft Hess een uitgebreid exposé van zijn kunnen als pianist. Het stuk riep bij mij associaties op van kale bomen in de zinderende zon. Ben Monder is te horen op akoestische gitaar. In 'Lost In The Bush In A Broken Down Volkswagen In Nigeria' lijkt elke swing weggezuiverd te zijn. Maar door het gebruik van de 9/8ste-maat zit er toch beweging in de muziek.

Pianist Hess maakt nogal eens gebruik van 'foute' noten om spanning op te roepen. Daardoor ligt de muziek regelmatig dicht tegen het klassieke idioom aan. Klassiek getrainde oren zullen echter vooral de improvisatie horen, de swing en het gevoel van jazz. Want die elementen zijn op 'Global Motion +' wel degelijk aanwezig.

Hessel Fluitman**NIKOLAJ HESS**
Global Motion +
Stunt Records

ABSOLUTE ENSEMBLE
Absolute Zawinul
Intuition Records

Bekijk de muziek van deze cd; [klik hier:](http://www.youtube.com/watch?v=Nn-RsV8c6P4)
<http://www.youtube.com/watch?v=Nn-RsV8c6P4>

VERVOLG CD-RECENSIES

Het Absolute Ensemble staat sinds 1993 onder leiding van de uit Estland afkomstige dirigent Kristjan Järvi. Hij woont momenteel in Wenen én in Florida. Zijn Ensemble is in sommige opzichten met het Metropole Orkest te vergelijken. Waar het Metropole Orkest vaak met gasten werkt, doet het Absolute Ensemble dat met thema's. Voorbeelden daarvan zijn: Bach, Habanera, Zappa, Arabian Nights en Latin Night.

Het Absolute Zawinul Project is bedacht in 2004. Järvi reisde persoonlijk naar de Weense jazzclub Birdland om toetsenist Joe Zawinul om zijn medewerking te vragen. Maar Zawinul was niet gemakkelijk te overtuigen, hij wilde geen Weather Report-achtige dingen meer. Op zijn 72ste wilde hij alleen nog speciale projecten doen. Uiteindelijk stemde Zawinul toch toe. Na een jaar voorbereiden, schrijven en arrangeren, werd er in januari 2007 in New York begonnen met de opnames. Enkele maanden later werden daar de partijen van Zawinul en diverse overdubs aan toegevoegd. Het laatste stuk van de cd: 'Ice Pick Willy' werd live in Wenen opgenomen.

Alles bij elkaar spelen er 29 personen op de cd 'Absolute Zawinul', onder wie opvallend veel vrouwen. Zawinul schreef alle stukken en speelt keyboards en vocoder. Beide instrumenten heeft hij in de jazz populair gemaakt. Hij was een van de eersten die elektronische piano's in de jazz ging gebruiken. De vocoder die zijn zang vervormt is zijn handelsmerk geworden. Het begin van het album wordt gekenmerkt door hoge tempi en opgewekte muziek die gestoeld is op Afrikaanse klanken. Noem het symfonische wereld-fusion. Er staat ook een langzaam stuk op de plaat: 'Ballad for Two Musicians'. Het is ingetogen en bevat prachtige orkestbewerkingen.

Op de schijf staat verder een video van elf minuten. Het is een deel van de documentaire 'Erdzeit' die op de computer bekeken kan worden in Quick Time-formaat. Het is geweldig om een geestdriftige Zawinul te zien die precies weet wat hij van de musici wil horen en tevreden glundert over het resultaat. Dat is vooral goed te zien als zangeres Sabine Kabongo de overdubs moet inzingen. Uiteindelijk klinkt ze als een klein Afrikaans koor. Joe Zawinul stierf op 11 september 2007 in Wenen aan een zeldzame vorm van huidkanker. Zijn werk met het Absolute Ensemble waren zijn laatste studio-opnamen.

Peter J. Korten

SUPERIMPOSE
Talk Talk
Leo Records
www.leorecords.com

Superimpose is een jong Berlijns duo, dat bestaat uit trombonist Matthias Müller en drummer Christian Marien. De titel van hun tweede cd, 'Talk Talk', is veelzeggend. Zoals alle improvisatieduo's van formaat voeren de twee heren een goed muzikaal gesprek. En zoals dat hoort in een goed gesprek, luisteren ze geconcentreerd naar elkaar. Er wordt alert gereageerd op elkaars antwoorden, en ze zijn uiterst eloquent, en hebben een flink vocabulaire tot hun beschikking. Bovendien heeft Müller, om de vergelijking compleet te maken, een 'pratende' manier van spelen. Zeer vocaal, veel dempergebruik, en een frasering waar hij korte notenslierten vaker inzet dan lange halen. Marien is een lekkere ritselaar, die veel gebruik maakt van brushes, en zich een nazaat van de generatie Lytton-Lovens-Bennink be-toont. 43 minuten lang leveren ze zo een overtuigend bewijs dat vrije improvisatie anno 2009 bepaald nog geen oude koek is.

Herman te Loo

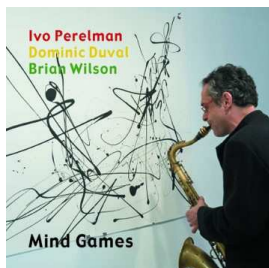
VERVOLG CD-RECENSIES

IVO PERELMAN

Mind Games

Leo Records

(<http://www.leorecords.com>)

De twaalfde cd van de Braziliaanse New Yorker Ivo Perelman voor Leo Records markeert tevens zijn twintigjarige discografie. De saxofonist dankt zijn reputatie aan een rits energieke free jazz-platen, maar net als in zijn schilderwerk is er altijd vorm en melodie in de abstractie. Zo ook deze rijpe 'Mind Games'. Perelman kiest weer voor het klassieke trio-formaat, met bassist Dominic Duval en drummer Brian Wilson.

Waar zijn oudere werk zich vooral in de contreien Coltrane/Ayler/Gayle afspeelde, zit er nu ook een ander coloriet op zijn palet. De a-capella-opening van 'Primal Defense' roept herinneringen aan Rollins op, en de bronstige toon waarmee hij het balladachtige 'Musical Line' speelt, heeft zelfs associaties met Ben Webster of Paul Gonsalves. Het voorziet in een mooie balans tussen energie en subtiliteit, tussen creativiteit en overdenking. En met de grandioze Duval (die niet vaak genoeg geprezen kan worden) en de wendbare Wilson (die ik nog niet kende) heeft hij twee partners die hem stimuleren of volgen, al naar gelang de muziek hen daartoe drijft. Het maakt 'Mind Games' tot een rijke ervaring, en een overtuigend pleidooi voor het voortbestaan van free jazz in de 21ste eeuw.

Herman te Loo

EW's QXTD

The Divine Cockeyed Glimpse

EWM

(<http://www.ewm-music.com>)

Bassist Eric van der Westen heeft het in zijn carrière als componist eerst in muziek gezocht die als het ware bijna stilstond. Daarna kregen zijn composities de slepende spanning die kenmerkend is voor de Zuid-Afrikaanse jazzmuziek. Een jaar of vijf geleden ging hij op zijn dubbel-cd 'The World Over' weer een stap verder en kleepte hij zijn muziek aan met samples en een synthesizer. Met Quadrant Extended, of EW QXTD, zoals de groep op de cd 'The Divine Cockeyed Glimpse' heet, heeft hij een volgende stap gezet. De elektronische effecten vormen nu de basis. De muzikanten spelen en zingen over samples en soundscapes. Regelmatig is bovendien hun inbreng door elektronica gevoerd om de sound meer in overeenstemming te brengen met de ondergrond. De zang wordt dan gefilterd.

"Eric van der Westen meent dat zijn muziek eigenlijk niet te categoriseren is. Daar zit wel wat in, ook al is hij niet de enige die met elektronica en het mixen van geluiden bezig is. Zijn muziek is inderdaad uniek."

Als je oppervlakkig naar deze muziek luistert, hoor je vooral de soundscapes, de ondergrond dus. Dat is jammer, want bij nauwkeurige beluistering hoor je dat de blazers saxofonist Erwin Vann, trompettist Angelo Verploegen en trombonist Ilja Reijngoud schitteren. En let eens op de prachtige bassolo die Van der Westen u in 'In Truth and Transition' voorschotelt. Er wordt dus wel degelijk ook nog 'gewoon' gemusiceerd op deze cd. Eric van der Westen meent dat zijn muziek, net zoals die van zijn grote voorbeeld bassist Charles Mingus, eigenlijk niet te categoriseren is. Daar zit wel wat in, ook al is hij niet de enige die met elektronica en het mixen van geluiden bezig is. Zijn muziek is inderdaad uniek.

In zijn teksten maakt Eric van der Westen van zijn hart geen moordkuil. Ze hebben een zeer maatschappijkritisch gehalte. Hij windt bepaald geen doekjes om zijn wereldbeeld.

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

JASPER BLOM QUARTET

Bezetting:

Jasper Blom (sax),
Jesse van Ruller (gt),
Joost van Schaik (dr),
Frans van der Hoeven (b).

Datum en plaats:

8 januari 2010,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Het Jasper Blom Quartet mocht 8 januari het nieuwe jaar van Hothouse Redbad openen. Voor het concert had Blom zijn vaste krachten meegenomen: Jesse van Ruller op gitaar en Frans Van der Hoeven op bas. Joost van Schaik verving de vaste drummer Martijn Vink. Vink had last van zijn onderarmen, toch essentiële lichaamsonderdelen voor een drummer, en moest zich afmelden. Het Jasper Blom Quartet liet in Leeuwarden een geheel eigen geluid horen. De stukken leken vaak eerst wat onlogisch. Maar gaandeweg ontsponnen zich steeds mooie melodieën die heerlijk doorliepen. Bijvoorbeeld in het openingsnummer. Dat eindigde met veel herhalingen van het thema, dat steeds warmer en intiemer klonk. Het stuk had trouwens 'Your Beauty and My Brains' als titel; een citaat van Albert Einstein over de kinderen die hij met Marilyn Monroe zou hebben kunnen krijgen.

Het Jasper Blom Quartet met v.l.n.r. Frans van de Hoeven, Jasper Blom, Martijn Vink (in Leeuwarden vervangen door Joost van Schaik) en Jesse van Ruller. (Persfoto: Anne Reinke)

In de improvisaties werden de thema's vaak met harde hand aangepakt. Gitarist Jesse van Ruller hanteerde een Spartaanse aanpak: in plaats van de bijna barok rollende lijnen die hij vaak speelt, toverde hij nu veel gespatieerde noten tevoorschijn. Met een mooi vol geluid trouwens. Zijn improvisaties waren als een wandeling met grote stappen. Frans van der Hoeven speelde voortdurend een prachtige baspartij. Hij smeedde de vier individuele stemmen tot een eenheid. En invaller Van Schaik weerde zich prima, al startte hij wat voorzichtig.

In zijn eigen composities voelde Jasper Blom zich als een vis in het water. Hij kondigde ze met veel gevoel voor humor en ironie aan. Maar vergis u niet, Jasper Blom is een saxofonist die zeer precies weet wat hij doet. In zijn spel was hij zeker en gericht, en toonde hij zich een vaardig improvisator. Blom had een kistje voor zich staan met allerlei vervormers uit vervlogen, analoge tijden. Daarmee kleurde hij zijn geluid in. Dit deed hij vooral bij de thema's en als hij Van Ruller begeleidde. Dan maakte hij graag gebruik van dubbeltonen, echo's, onder- en boventonen. Het zijn apparaten die voorheen door gitaristen werden gebruikt. Zo kon hij met één tenorsax bijvoorbeeld het zelfde resultaat bereiken dat Roland Kirk voor elkaar kreeg met meerdere blaasinstrumenten in zijn mond.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN**BGG-TRIO****Bezetting:**

Han Bennink (dr),
 Michiel Borstlap (p),
 Ernst Glerum (b).

Datum en plaats:

8 januari 2010,
 De Doelen,
 Rotterdam

Bennink, Borstlap en Glerum delen al tien jaar hun liefde voor de muziek van pianist Thelonious Monk. Deze passie straalde van het podium tijdens hun uitverkochte concert in de Rotterdamse Doelen. Wie de muzikanten een beetje kent, weet dat ze behoorlijk eigenzinnig zijn. Omdat er geen setlist was, werd er ter plekke bepaald welk stuk van Monk er uit de bus rolde. Daardoor ontstond een lange medley van kunstig aan elkaar geregen composities vol onverwachte wendingen. Borstlap gaf de melodieuze richting aan en zijn collega's reageerden onmiddellijk.

Bassist Ernst Glerum in De Doelen. (Foto: Remco van Lis)

Borstlap kwam met zijn spel soms erg dicht bij de originelen van Monk. Dat bleek vooral in: 'Four In One'. Ernst Glerum leek de meest serieuze van het drietal. Hij bepaalde onverstoobar het tempo en joeg zijn maten soms flink op. Zoals altijd had Han Bennink het publiek op zijn hand met de bekende fratsen die hij uithaalde. Met zijn brushes gekruist voor zijn mond deed hij een poes na. En even later imiteerde hij een indiaan. Hij speelde alleen op zijn onafscheidelijke snare-drum die hij dempte met een handdoek of de hak van zijn schoen. Die hoge schoenen deed hij tijdens het concert uit en hij liet ze ritmisch op de grond vallen. De sfeer was dus heel losjes, daar zorgde Bennink wel voor. De essentie was echter het rijke oeuvre van Monk, en daar viel volop van te genieten.

Peter J. Korten

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

FAY LOVSKI/ERIC VLOEIMANS GATECRASH

Bezetting:

Fay Lovski (voc, gt, mar),
Eric Vloeimans (tp),
Jeroen van Vliet (keyb),
Gulli Gudmundsson (b),
Jasper van Hulten (dr).

Datum en plaats:

16 januari 2010,
De Lawei,
Drachten.

De combinatie van zangeres/multi-instrumentaliste Fay Lovski en trompettist Eric Vloeimans is niet nieuw. Dit seizoen treden ze samen op binnen het kader van de Jazz Impuls concerten. Met Jeroen van Vliet achter de vleugel en synthesizer maakten ze er iets bijzonders van. Niet in de laatste plaats omdat Fay Lovski diverse ongebruikelijke instrumenten had meegenomen. Al in het eerste nummer klemde ze een reusachtige zingende zaag tussen haar knieën en speelde ze vrolijk unisono mee met de trompet van Eric Vloeimans. Lovski gebruikte het logge stuk gereedschap als een volwaardig muziekinstrument in plaats van er lange sferische tonen op te produceren, wat in de regel wordt gedaan. Hetzelfde kunstje haalde ze ook uit met de Theremin, een stuk elektronica waaruit je de tonen tovert door je handen bij het instrument in de lucht te bewegen. Op de Theremin zocht ze de confrontatie met door Eric Vloeimans gespeelde melodien. Natuurlijk zong Fay Lovski ook nog. Verder speelde ze gitaar en bespeelde ze een marimba. De springerige logica van haar songs en teksten werden door toetsenist Jeroen van Vliet en trompettist Eric Vloeimans goed opgevangen. Al met al een uurtje perfecte muziek.

Eric Vloeimans. (Archieffoto: Joke Schot)

Na de pauze kwamen Vloeimans en Van Vliet terug als leden van het veelgeroemde Gatecrash, het elektrische kwartet van de trompettist. Dat bracht een heel ander uurtje muziek, maar even boeiend. Ondanks het elektrische geweld, bleef het toch heel poëtisch en werden er mooie melodieën gespeeld, net zoals voor de pauze. Wel was de geluidsterkte zo nu en dan fors. Het enthousiasme van het publiek was er niet minder om, dat was overduidelijk. Niet alleen een jazzpubliek valt voor deze toevenaar, ook het theaterpubliek bleek zijn werk zeer te appreciëren. Dat is uiteindelijk ook het doel van de stichting Jazz Impuls, de organisator van hun reeks jazzconcerten in het theater.

Hessel Fluitman

Wilt u een kosteloos abonnement op JazzFlits?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com (klik hier) met als onderwerp 'abonnement'. U krijgt JazzFlits dan twintig keer per jaar in uw elektronische postbus.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

TUTU REVISITED

Bezetting:

Marcus Miller (b),
Alex Han (as),
Christian Scott (tp),
Ronald Bruner (dr),
Frederico Gonzalez Pena (keyb).

Datum en plaats:

6 december 2009,
De Oosterpoort, Kleine Zaal,
Groningen.

Tutu Revisited deed in meerdere opzichten aan Miles Davis denken. Natuurlijk omdat het programma van zijn album 'Tutu' werd gespeeld, hoewel dat werk was van Marcus Miller. Miller schreef en produceerde 'Tutu' in 1986, als jonge getalenteerde instrumentalist (hij speelde bijna alle instrumenten zelf). Maar ook omdat Miller, net als Miles in de Tutu-periode, jonge super-talenten meenam en die veel ruimte op het podium gaf.

Marcus Miller een dag na zijn Groningse concert in poptempel Paradiso in Amsterdam.

(Foto: Rosaria Macri)

Trompettist Christian Scott speelde een sterke Miles-partij. Scott, die in Europa nauwelijks naam heeft, heeft in de Verenigde Staten een solide reputatie opgebouwd en speelde in 2006 al met zijn eigen band op het Newport Jazz Festival. Ook bracht hij een mooie cd bij Concord uit ('Rewind that') en schitterde bovendien naast saxofonist Donald Harrison op diens cd 'The Survivor'. De grote verrassing was zonder twijfel Alex Han, die een grote toekomst op de altsax heeft. Zowel Scott als Han hadden geen enkele moeite met het Tutu-materiaal. Nummer zoals 'To maas' en 'Backyard Ritual' werden professioneel gebracht. Van tijd tot tijd nam Miller een van de blazers apart voor een een-tweetje. Een-tweetjes die mooie herinneringen oproepen aan de laatste jaren van Miles Davis, toen hij dat deed met de saxofonisten Rick Margitza en Kenny Garrett.

Het enige minpuntje van dit concert was Miller zelf. Marcus Miller is en blijft zonder meer een formidabel bassist. Hij zette het concert vakbekwaam neer, maar deed ook niet meer dan dat. Het bleef daardoor gewoon 'Tutu' uit 1986. Dat die plaat geenszins gedateerd is, bleek wel uit de hoge opkomst van jonge mensen. Zij lagen nog in de wieg toen 'Tutu' uitkwam. Er werd zichtbaar genoten tijdens het concert. Ook door de jonge musici die Miller had meegenomen. Scott and Han waren erg goed. Wat jammer toch, dat we zo weinig nieuwe jonge Amerikanen op de Europese podia zien. Veel dank aan Marcus Miller dus, die hen wel mee op tournee neemt. Dat doet me overigens denken aan de promotietour van zijn laatste cd 'Free' in 2008. Hij had toen zo'n beetje alle 'youngsters' van de RH-factor (de formatie van trompettist Roy Hargrove) meegenomen en dat was ook al geweldig.

Bart Hollebrandse

THE JAZZ CONNECTION

EEN ERNSTIG VERZUIM

DOOR LEX LAMMEN

Ooit, maar minder dan een halve eeuw geleden, bestond het Nederlandse omroepbestel uit vijf componenten. Zeker vier daarvan hadden een eigen bigband of 'dانسorkest': de Ramblers bij de VARA, de Skymasters bij de AVRO, Klaas van Beeck bij de KRO en - wat minder frequent, maar toch - Frans Mijts of Harry de Groot bij de NCRV. Afgezien van genre, smaak of artistieke kwaliteit, hield de Nederlandse omroep op die manier jarenlang tal van muzikale combinaties, waaronder bigbands, in stand en verdienden heel wat muzikanten hun boterham in Hilversum. Sommige van hen groeiden uit tot gereputeerde solisten, andere tot internationaal gerespecteerde arrangeurs - denk bij voorbeeld aan de gebroeders Van Rooijen. Maar die tijd is voorbij. Tegenwoordig telt het bestel 24 - vierentwintig! - componenten en géén daarvan heeft een bigband of zelfs maar een 'combotje' in dienst. Sterker nog, het voortbestaan van vermaarde orkesten die voor de 'gezamenlijkheid' werken - zoals het Metropole Orkest - is voortdurend afhankelijk van wat er door managers wordt bedisseld.

Mocht minister Plasterk zijn voornemen om het vaderlands omroepbestel te saneren, serieus willen uitvoeren, dan ligt hier een prachtige taak voor hem. Na de noodzakelijke liposuctie en verwijdering van nutteloze kwabben krijgt hij namelijk de kans om aan de levende muziek de plaats terug te geven die haar ontstolen werd door de kwalijke combinatie van commercie + gemakzucht. Misschien kan de Franse minister Jack Lang hem tot voorbeeld dienen.

De West Coast Big Band tijdens een repetitie voor 'New Dutch'.
(Foto: Jan Willem Bloemendaal)

Politici hebben echter een korte adem en veel plannen die uitvoering verdienen, verdwijnen in een donkere la. Zo zal het met de voornemens van de heer Plasterk ook wel gaan. Ach, als één (of twee of drie) van die 24 nu eens in zou zien dat het hoog tijd is om een schandelijk verzuim goed te maken en er zelf toe overgaan om componisten, arrangeurs en muzikanten aan het werk te zetten, bijvoorbeeld door zich te ontfemen over één (of twee of drie) van de bestaande Nederlandse bigbands... Deze gedachten liepen door mijn hoofd na het beluisteren van 'New Dutch', de recente cd van de West Coast Big Band.

.... [vervolg op de volgende pagina](#)

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's Het Grote Geluid en The Jazz Connection. Die zijn iedere tweede en vierde dinsdag van de maand te horen op de ConcertZender (23.00 uur) en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van <http://www.concertzender.nl>.

FESTIVALS

Jan Garbarek. (Foto: Joke Schot)

UTRECHT JAZZ FEST

Vredenburg LR, SJU Jazzpodium,
Utrecht

9 tot en met 13 maart

(<http://www.utrechtjazzfest.nl>)

Met onder anderen: Jan Garbarek Group, McPhee/Corsano, Jesse van Ruller, Michiel Braam, Kaja Draksler, Gwilym Simcock Trio, Peter van Bergen, Jason Stein, The New Impulse, Felix Schlarmann Group, Jon Bittman Quintet en Mischa van der Wekken.

SEA BOTTOM JAZZ FESTIVAL

Agora, Lelystad

26 en 27 maart

(<http://www.seabottom-jazzfestival.nl>)

Met onder anderen: Casey's Tenor Madness, New Cool Collective, Johan Clement, Jan Menu, Cor Bakker en Big Band, Karsu en Yuri Honing.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VERVOLG THE JAZZ CONNECTION

Jaarlijks komen er hele golven goed getrainde muzikanten van de conservatoria, die in het kader van hun opleidingen waardevolle bigband-ervaring hebben opgedaan en staan te popelen om aan te schuiven in de secties van bestaande formaties. Het gaat hier om instrumentalisten en vocalisten, maar ook om arrangeurs, die composities orkestreren en bewerken naar de behoefte (en mogelijkheden) van ensembles. Over die categorie moeten wij het eens hebben.

Bigband-muziek staat of valt met het werk van de arrangeur. Die constatering heeft de West Coast Big Band uit Voorburg en de wijde omtrek, en tegenwoordig onder de leiding van Kurt Weiss, er toe gebracht om onder conservatoriumstudenten een compositiewedstrijd uit te schrijven, de winnende inzendingen te laten arrangeren voor de eigen bezetting en het resultaat op een cd uit te voeren. Na schifting door de jury, die tevens advies gaf, zijn er elf stukken op de plaat gekomen. Het is daarmee het derde project in deze sfeer, want de West Coast Big Band beschouwt het als zijn taak om goed speelbaar nieuw materiaal ook voor andere orkesten beschikbaar te stellen en op de markt te brengen. Uitgever Molenaar denkt er net zo over en heeft opnieuw meegewerkt, zoals bij eerdere producties, 'All Dutch', toen Johan Plomp zijn versie gaf van twaalf nieuwe stukken, 'More Dutch', waarbij werk van Rob Pronk de aandacht kreeg die het verdient en nu dus 'New Dutch'.

De West Coast Big Band tijdens de opname van 'New Dutch'. (Foto: Jan Willem Bloemendaal)

Gegeven de internationale herkomst van muziekstudenten aan Nederlandse opleidingen, is ook de oorsprong van de elf stukken op de cd gevarieerd. Maar de uitgangspunten zijn de zelfde, goed in het gehoor liggende muziek met een aanstekelijke 'beat' en swingen maar. Een voorkeur? Misschien 'Song for David', van George Dumitru en bewerkt door Thomas Welvaadt. Oorspronkelijk was dit een compositieopdracht om op basis van vijf noten een thema op te bouwen. Ingeleid door bas en piano komt de zaak op gang. Ook 'Curved Grooves' van Kobi Arditi, gearrangeerd door Katharina Thomsen, mag er zijn. Of 'Sweet' van Joep van Rhijn, met goed werk van de secties. Of..., maar waarom oordeelt u niet zelf. Schaf aan, die plaat! Misschien heeft minister Plasterk er ook al één (of twee of drie) om uit te delen in Hilversum.

De cd 'New Dutch' is voor 12,50 euro (inclusief verzendkosten) te bestellen via de website van de West Coast Big Band.

Klik hier om het bestelformulier te openen:

http://www.westcoastbigband.nl/formulieren/cd_bestel_lijst_more_new_dutch.htm

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Bert van den Brink/Maria Markesini
  2. Maria Markesini/Bert van den Brink
- 19-02-10 - Schouwborg Almere - Almere

1. Han Bennink Trio
  2. Hermine Deurloo Kwartet
- 29-01-10 - Tripodia - Katwijk

1. Humphrey Campbell Kwartet
  1. Toon Roos Kwartet
- 07-02-10 - Musis Sacrum - Arnhem
19-02-10 - Theater Het Klooster - Woerden

1. Jesse van Ruller Trio
  2. Francien van Tuinen Kwartet
- 26-01-10 - De Oosterpoort - Groningen

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
  2. KeyJay@LAB & World Voices
- 28-01-10 - Schouwborg - Cuijk (met Do)
05-02-10 - De Doelen - R'dam (met Do)

1. Piet Noordijk/Peter Beets
  2. The Beets Brothers/Piet Noordijk
- 07-02-10 - De Meervaart - Amsterdam
13-02-10 - Philharmonie - Haarlem

1. Mike del Ferro Trio
  2. Monica Akihari Kwartet
- 31-01-10 - Het Kielzog - Hoogezand
04-02-10 - Sted. Concertgebouw - Leiden

1. Trio Bert Lochs
  2. Lydia van Dam Kwartet
- 06-02-10 - Theater 't Mozaïek - Wijchen

1. 4BEAT6
  2. Ken Ard met 4BEAT6
- 06-02-10 - Theater De Stoep - Spijkenisse

1. Kikker heeft de Blues
- 31-01-10 - De Regentes - Den Haag
05-02-10 - Orpheus - Apeldoorn

1. Fay Lovsky & Eric Vloeimans
  2. Eric Vloeimans Gatecrash
- 28-01-10 - Theater Hanzehof - Zutphen
05-02-10 - Junushoff - Wageningen
10-02-10 - De Oosterpoort - Groningen
11-02-10 - Kennemer Theater - Beverwijk
14-02-10 - Centraal Museum - Utrecht

www.jazzimpuls.nl

IN MEMORIAM

PIERRE WIJNOBEL

Als het aan Pierre Wijnobel (Leiden, 1916 – Amsterdam, 2010) gelegen had, was er helemaal geen crematieplechtigheid geweest, want de componist/arrangeur/hoteleigenaar die op 9 januari na een kort ziekbed in zijn woonplaats Amsterdam overleed, had zijn lichaam aan de 'medische wetenschap' af willen staan. Maar omdat die het liet afweten wegens gebrek aan faciliteiten (of aan belangstelling?), was er op vrijdagmiddag 15 januari toch een officiële afscheidsbijeenkomst.

Op de montere klanken van 'Moonliner' liepen we de aula van de Nieuwe Ooster Begraafplaats binnen. Het was één van de composities die Wijnobel begin jaren vijftig had gemaakt voor de Skymasters en alleszins een proeve van zijn bekwaamheid en muzikale smaak, compleet met bebopfraseringen en een enkele speelse verwijzing naar Charlie Barnets 'Skyliner'. Pierre's zakenpartner hield een praatje ter inleiding en toen begon een muzikaal overzicht dat ter gelegenheid van Pierre Wijnobels 92ste verjaardag al eerder in een radioprogramma was uitgezonden. Fragmenten daarvan deden nu dienst in de aula en zo klonk over zijn kist heen een potpourri van schlagers en bewerkingen van schlagers, die Wijnobel in grote hoeveelheden voor Nederlandse groepjes, solisten en orkesten had gemaakt, afgewisseld door een onverwacht fraaie en gevoelige uitvoering van 'Sax Appeal', met Cees Verschoor op sopraansaxofoon.

Sinds eind jaren dertig heeft Pierre Wijnobel, die eigenlijk econoom had zullen worden, zijn bijdragen geleverd aan het Nederlandse muziekleven. Hij deed dat eerst als bassist, gitarist en pianist, aangevuld met trombonespel, om zijn studie te helpen financieren. Later werd muziek zijn vak, onder meer als trombonist/arrangeur bij de Ramblers en Skymasters en bij allerlei studiocombinaties, vaak onder eigen leiding. Alleen in de periode van de bestedingsbeperking (midden jaren vijftig) zag het er somber uit en overwoog Pierre zijn economieopleiding te gelde te maken. Maar de muziek trok aan het langste eind en zo kon Pierre Wijnobel één van de vaderlandse 'cover-koningen' worden, die in volgende decennia buitenlandse muziek van een Nederlandse versie voorzagen. Wijnobel had daarbij het voordeel dat hij niet alleen de tekst geschikt maakte voor Nederlandse uitvoerenden, maar meteen ook de muziek prettig rangschikte. Op die manier werd het in de aula een 'gezellige bijeenkomst', als je dat mag zeggen over een crematie. Een meneer zette ook een applaus in. Eigenlijk was dat wel op zijn plaats, maar ja, het blijft toch een aula met een doodskist.

Na de aula kwamen in de koffiekamer meer herinneringen los, onder anderen van Cees Mentink, die het in 2008 verschenen prachtboek over de Leidse Jazzgeschiedenis van 1899 tot 2009 hielp samenstellen. Pierre was een geboren en getogen Leidenaar en neemt daarom een belangrijke plaats in dat boek in. Zijn Leidse onderduik in een woonboot, verblijf in Parijs en ontmoetingen met Django Reinhardt, samenspel in Brussel met Toots (die toen nog niet zo heette) Thielemans - het staat er allemaal in.

Van achter zijn keukentafel in het hotel hield Pierre ervan daarover te praten, waar nodig ondersteund met pianospel in de woonkamer. Want naast fietsen (tot vier weken voor zijn overlijden) en een geregeld dutje, vormde pianospelen een belangrijk onderdeel van zijn dagelijkse bezigheden. Zijn vaste hotelbewoners, van wie er heel wat naar de Nieuwe Ooster waren gekomen, zullen dat ook missen.

Lex Lammen

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

la77
JazzFlits

rC0ntcErdamispes

van Peter J. Korten

Wolfert Brederode. (Foto: Joke Schot)

Op 12 februari speelt het **Wolfert Brederode Quartet** in De Doelen. Dit internationale kwartet draait rond de fijnzinnige pianist Wolfert Brederode. Hij is wel vaker in het land te zien, maar het is boeiend om hem regelmatig te horen en zijn ontwikkeling mee te maken. De akoestiek van dit podium zal zijn gevoelige muziek zeker ten goede komen.

Ook op de 12de, maar dan in Lantaren/Venster: de **Big Band Koninklijk Conservatorium**. Met een tribute aan de vorig jaar overleden trompettist/componist Jerry van Rooijen. John Ruocco is de dirigent en als gastsolist is er trompettist (en broer van Jerry) Ack van Rooijen, met zijn fluweelzachte toon.

Op 13 februari treedt het **Benjamin Herman Kwartet** op in Lantaren/Venster. Hoe is het mogelijk dat Benjamin Herman daar nu pas voor het eerst staat? Er zitten momenteel maar liefst drie Boy Edgar-prijswinnaars in het Kwartet. Gitarist Anton Goudsmit won hem op 14 januari. Benjamin Herman en Ernst Glerum hadden hem al op zak.

De **Holland Bigband** speelt op 13 februari onder leiding van trompettist Loet van der Lee in De Doelen. De band staat bekend om de uitgelezen composities, de frisse ideeën en een flinke portie energie.

De 26ste februari in Lantaren/Venster: **Bart Wirtz - 'Prologue'**, De altist bracht met zijn debuut-cd iets bijzonders; goede muziek met een mooie warme sound. De bezetting: Bart Wirtz (altsaxofoon), Jasper Soffers (piano), Jeroen Vierdag (bas) en Hans van Oosterhout (drums). Hopelijk spelen ze 'Honque Honque', een stampend en funky nummer dat uren door kan gaan!

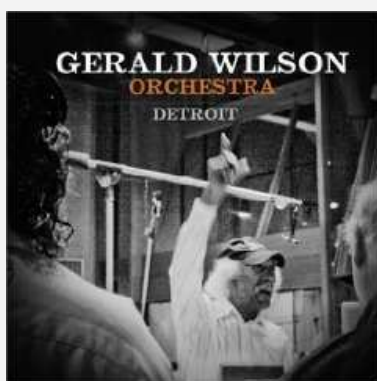
CORRECTIE

op JazzFlits nummer 131

Bij de eindredactie van het vorige nummer van JazzFlits is onjuiste informatie in Hessel Fluitmans recensie van **Peter Beets' cd 'First Date Live'** geslopen. Deze cd is niet ruim tien jaar geleden in Japan uitgebracht, maar pas vorig jaar. Wel betreft het opnamen uit 1996.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 11 januari 2010

1. GERALD WILSON ORCHESTRA

Detroit
(Mack Avenue)

2. HOUSTON PERSON

Mellow
(HighNote)

3. JEFF HAMILTON TRIO

Symbiosis
(Capri)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio](http://www.jazzweek.com); (www.jazzweek.com).

AANVULLING

op JazzFlits nummer 131

Als aanvulling op Hessel Fluitmans recensie van 'Explosive' van de **Festival Big Band** in JazzFlits 131 nog het volgende. De musici van de Festival Big Band maakten in een tijdsbestek van zo'n zeven jaar nog drie albums.

Onder de naam **The Rob Pronk Orchestra** namen ze in december 1968 'It happened Yesterday' op (in 1994 uitgegeven op A la Bianca).

Als **The Jerry van Rooijen Jazz Orchestra** stonden ze in februari 1973 andermaal in de studio. Het album dat toen werd opgenomen is onder meer uitgegeven als cd nummer twee in een box van tien cd's met als titel 'Dutch Jazz Giants'. Tegenwoordig is deze box in de handel onder de titel 'Dutch Jazz Collection' (label Brilliant Jazz). Verder zijn de heren musici onder leiding van Jerry van Rooijen nog te horen op de cd 'And Let the Music Play' van **Greetje Kauffeld** (uit 1974). Een plaat met de 'warme weldadige zang van mevrouw De Roo-Kauffeld', aldus Hessel Fluitman. Deze cd is opnieuw verschenen bij Sonorama. De bindende figuur achter alle genoemde uitgaven was Joop de Roo.

JAZZMASTERS

NOG MEER LEZEN OVER
JAZZ? KLIK HIER OP:

<http://www.jazzmasters.nl>

JOHN ESCREET PROJECT GAAT ER EVEN VOOR ZITTEN

Pianist John Escreet stond 14 januari met David Binney (as), Ambrose Akinmusire (tp), Matt Brewer (b) en Nasheet Waits (dr) op het podium van Lantaren/Venster in Rotterdam. Toen onze fotografe Joke Schot de kleedkamer in kwam, gingen de heren er even goed voor zitten.

ingezonden mededeling

4- 25 februari
Stadhus Utrecht

expositie Jaap van de Klomp

JazzLives

foto's van optredens Bimhuis en het boek **JazzLives**

zondag **7 februari** 12-18 uur

Han Bennink Jazz for kids
'Drummen doe je ZO!!!' (12.30 - 13.15uur)

PIANO IN THE FOREGROUND

4 PIANISTEN 4 SOLOCONCERTEN (14.00 - 18.00uur)

14.00 - 14.30uur **JURAJ STANIK** 15.00 - 15.30uur **PATRICK RUGEBREGT**
16.00 - 16.30uur **LOEK DIKKER** 17.00 - 17.30uur **ANNE GUUS TEERHUIS**

deAdvocaten van vanRiet BCL audioXL ORLOFF MEX COLOR UTRECHT